

T-192. 2023.04.23. vasárnap
Kijelentés Dánielnek a végidőkről

Kedves Gyerekek!

Elérkeztünk Dániel könyvének a 12. befejező részéhez mely így kezdődik: **„És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, a ki a te néped fiaíért áll, mert nyomorúságos idő lesz, a milyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezüideig. És abban az időben megszabadul a te néped; a ki csak beírva találtatik a könyvben. És sokan azok közül, a kik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló útálatosságra. Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és a kik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.”**

Ez a szakasz beszél nekünk arról, ami még be fog következni erre a világra, benne Izráel népére is. Olvastunk az elején nagy nyomorúságról. Azt tudjuk, hogy ez az Antikrisztus megjelenése után lesz. A Sátán az ősi kígyó elhitezi az emberekkel, hogy ő a Krisztus. Lesz három és fél év, amikor minden jól megy, békesség, biztonság lesz, de az azt követő három és fél évben nyomorúság szakad az emberekre. Erről az Úr Jézus is szólt már: háborúkat, éhséget, döghalált, földindulást (földrengést) említ mindenfelé. Látjuk, hogyan szaporodtak ezek a jelenségek a közelmúltban. De mindez csak a nagy nyomorúságnak kezdetei. Régen is történtek hasonló dolgok, de napjainkban nem is kell bizonyítanom mennyire jelen vannak ezek-járvány, háború, földrengések. A hitetlen emberekben ott van -akárhogyan is próbálják takarni- az ezektől való félelem.

Tudom, hogy többetekben is felmerülnek különböző félelmek. Mi lesz, ha háború lesz, földrengés, esetleg meg is haltok? Mi lesz, ha hívő szüleiteket elviszi az Úr és ti itt maradtok a nagy nyomorúság idejére? Bennem is megvoltak ezek, amíg meg nem tértem és át nem adtam teljesen életem irányítását Jézus Krisztusnak. Emlékszem, hogy első komoly megtérésem után több hónappal egyre jobban eltávolodtam az Úrtól és kezdtem újra a világ dolgaiba belekeveredni. Mégis eközben szinte minden este imádkoztam üdvösségemért, mert azért csak volt bennem egy kis félelem a jövőtől. Nagyon furcsa volt ez az állapot, ez a kétfelé sántikálás, de később egyre inkább elmaradtak az imák, ahogy kezdtem a lejtőn lecsúszni. Isten végül is úgy hallgatta meg imámat, hogy sarokba szorított és eljuttatott arra a pontra, ahol döntenem kellett végleg. Vagy folytatom a bűnös életem, ami a halálba visz vagy átadom magam Neki. Áldom Őt, hogy bűnbánó szívem elfogadta, szeretetével megragadott és azóta az Övé lehetek mindörökké.

Az igében mi úgy látjuk, hogy még a nagy nyomorúság előtt elviszi Jézus Krisztus az övéit, a Gyülekezethez, az ő Testéhez tartozókat. Erre van egy ószövetségi előkép is. Énókot, aki Istennel járt, magához vette Isten, így az özönvíz elől megmenekült. De látjuk, hogy Noét, akit igaznak talált Isten a kortársai között, megmentette a pusztulástól és az újjá lett Földön kezdhetett egy új életet, ami sajnos ugyanolyan romlott lett napjainkra.

Amiről itt szó van- a föld porában lévők feltámadásról- tudnunk kell, hogy ez nem a Gyülekezet elragadtatására vonatkozik, mert akkor is fel fognak ugyan támadni, akik az Úrban haltak meg és az élők elváltozni, de ez nem az. Amikor vége lesz a nagy nyomorúságnak és megjelenik majd az Úr Jézus, megkezdődik az ezeréves békekirályság. A királyság elkezdése előtt lesz egy feltámadás, ekkor a próféciák szerint feltámad sok ószövetségi szent, pl. Ábrahám, Jákób, Izsák... továbbá a 12 tanítvány is. Ezek örök életre, de lesznek, majd később az ezer év eltelte után, az örökkévaló gyalázatosságra, nyomorúságra feltámadók. Őket a nagy fehér királyi szék előtt ítéli meg Isten és akik nincsenek beírva az élet könyvébe a tűzzel és kénkövel égő tóba vettetnek.

„Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké”, így olvastuk. Pál is ír a halottak feltámadásával kapcsolatban, hogy csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve. Tehát a hívő embereket csillagokhoz hasonlítja, akik más és más dicsőségben tündökölnék majd. És tudjátok, mitől függ az, hogy ki milyen fényben tündökölni majd? Attól, hogy a földi életünkben mennyit engedtünk át Jézus Krisztusnak, aki a fény, a világosság. Engedtük-e az Ő dicsőséges lényét munkálkodni bennünk? Szót fogadtunk az Ő igéjének? Bárcsak mindannyian tudnánk mi is világító mécsesek lenni már itt a Földön.

Sokakban felmerül a kérdés, hogy az elragadtatás után lesz-e lehetőség megtérésre? Az igében az látszik, hogy ebben a nyomorúságos időben lesznek ugyan megtérők, de sok üldöztetésen nyomorúságon, mártírhalálon kell átmenniük. Arra szeretnék biztatni mindannyiótokat, hogy ne várjatok, mert nem tudjuk mit hoz a holnap. Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveteket! Isten mindenkit hív még ma! Béküljete meg vele, bánjátok meg bűneiteket és adjátok át magatokat neki!

Ámen